O šibicama...

Vatra je jedan od izuma koji su najviše doprineli razvoju civilizacije. Ali zapaliti vatru nije oduvek bilo tako prosto. Veliku revoluciju donela je godina 1845. i stavljanje u promet prvih šibica.

Njihove glave su sadržale beli fosfor (P₄) pomešan sa lepkom i oksidativnim sredstvima (sredstva koja pomažu oksidaciju). Zbog upotrebe belog fosfora ove šibice bile su otrovne i lako zapaljive te su zabranjene međunarodnom konvencijom iz 1906.

Glave "savremenih" (sigurnih) šibica, uprkos raširenom verovanju, ne sadrže fosfor. Pri njihovoj proizvodnji drvce se prvo uranja u parafin (alkani sa velikim brojem C-atoma, $C_{25}H_{52}$), a zatim u smešu kalijum-hlorata (KClO₃) i nešto antimon-sulfida (Sb₂S₃). Za dodatnu sigurnost (da se drvce posle upotrebe ne bi ponovo zapalilo) drvce se natapa amonijum-fosfatom (NH₄)₃PO₄) i natrijum-sulfatom (Na₂SO₄).